

Nemzetközi kitekintés: az amerikai bankrendszerek sajátosságai

2015. augusztus 14.

MAGYAR NEMZETI BANK

Készítette:

Látta:

Jóváhagyta:

Tartalomjegyzék

I. Amerikai Egyesült Államok	3
1. Az amerikai bankrendszer áttekintése	3
1.1. Az USA pénzügyi rendszere	3
1.2. Bankszektor	3
1.3. Biztosítási piac	5
1.4. Vagyonkezelők.....	5
2. A Federal Reserve rendszere	5
2.1. Történeti áttekintés.....	5
2.2. A Federal Reserve Kormányzótanácsa	6
2.2.1. Federal Advisory Council	6
2.2.2. Community Depository Institutions Advisory Council.....	7
2.2.3. Community Advisory Council.....	7
2.3. Federal Open Market Committee (FOMC)	7
2.4. Federal Reserve regionális jegybankrendszere	7
2.4.1. A regionális jegybankok jogi státusza	7
2.4.2. A regionális jegybankok finanszírozása	8
3. Változások a válság óta	8
II. Latin-Amerika.....	10
1. A pénzügyi és bankrendszer általános helyzete Latin-Amerikában	10
2. Az argentin bankrendszer sajátosságai.....	12
2.1. Két válság között	12
2.2. Az államcsőd után	14
2.3. Az argentin bankrendszer felépítése napjainkban	17
Melléklet: a pénzügyi rendszerek statisztikái	20
A. Amerikai Egyesült Államok.....	20
A.1. Nemzeti jövedelmi és népességi adatok.....	20
A.2. Pénzügyi eszközök nemzetközi összehasonlításban	21
A.3. A pénzügyi szektor statisztikái	21
A.4. A bankszektor statisztikái.....	21
A.5. Az USA 10 legnagyobb bankjának alapadatai	22
B. Argentína	23
B.1. Nemzeti jövedelmi és népességi adatok	23
B.2. Pénzügyi eszközök nemzetközi összehasonlításban	23
B.3. A pénzügyi szektor statisztikái	24
B.4. A bankszektor statisztikái.....	24
B.5. Argentína 10 legnagyobb bankjának alapadatai	24

I. Amerikai Egyesült Államok

1. AZ AMERIKAI BANKRENDSZER ÁTTEKINTÉSE

Az amerikai bankrendszer a világ egyik legszigorúbb szabályozói környezetében működik, a pénzügyintézeteket számos felügyeleti szerv ellenőrzi. Minden FDIC által biztosított bankot a Szövetségi Betétbiztosítási Alap (Federal Deposit Insurance Corporation, FDIC) ellenőrzi. A pénzügyintézetek tisztességes működésének felügyeletét a Federal Reserve (Fed) végzi. Minden egyes felügyeleti szerv saját szabályrendszerrel rendelkezik, amelynek a vizsgált intézményeknek meg kell felelniük. A Szövetségi Pénzügyi Szervek Felügyeleti Tanácsa (Federal Financial Institutions Examination Council - FFIEC) 1979-ben jött létre azzal a céllal, hogy hivatalok közötti hatóságként egységes irányelveket és standardokat hozzon létre az amerikai pénzügyintézeteket vizsgáló felügyeleti szervek számára. A változó szabályok mellett a bankszektorban bekövetkező változások a Federal Reserve, az FDIC és más felügyeleti szervek működésének konszolidációjához vezetett. Az elmúlt évtizedekben több felügyeleti szerv is összeolvadt költségcsökkentési okok miatt, amiből kifolyólag egyre kevesebb szabályozói kapacitás jut egy-egy bankra.

A változó gazdasági környezet jelentős kihívások elé állítja az amerikai bankokat: az alacsony kamatkörnyezetben a pénzügyintézetek nehezen tudják fenntartani jövedelmezőségüket a kamatfelárak zsugorodása miatt.

1.1. Az USA pénzügyi rendszere

A pénzügyi szolgáltatók szerves részét képezik az amerikai gazdaságnak: 2015 áprilisában több mint 6 millió alkalmazottat foglalkoztatott az ágazat, illetve 7,2 százalékkal járult hozzá az amerikai gazdaság teljesítményéhez a Munkaügyi Hivatal felmérései alapján. Az amerikai pénzügyi ipar minden alágazata világelső annak ellenére, hogy az ország a 2008-as válság epicentruma volt. Az Egyesült Államok rendelkezik a világ legmélyebb és leglikvidebb hitelpiacával, a legnagyobb részvénytőzsdével, eszközök alapján a legnagyobb bankszektorral és biztosítási piaccal. A hazai adósságállomány folyamatosan nő, a vállalati és lakossági szektorokban egyaránt. Az amerikai gazdaság az elmúlt években túlteljesítette a legtöbb fejlett ország gazdaságát, az amerikai munkaerőpiac 1999 óta 2014-ben bővült a legtöbb munkahellyel. Az Economist Intelligence Unit számításai szerint a Fed 2015 harmadik negyedében fog kamatot emelni. A monetáris szigorítás hatására nagymértékű forráskivonás történt az amerikai és globális kötvénypiacokról egyaránt. Az amerikai tízéves államkötvények hozama 1,7 százalékról 2,5 százalékra emelkedett január és június között.¹

1.2. Bankszektor

2015 márciusában 5 570 kereskedelmi bank és 849 takarékszövetkezet működött az USA-ban. A pénzügyintézetek száma jelentősen zsugorodott a pénzügyi válság óta, számos kisebb intézmény is megszűnt vagy beolvadt más bankokba.

Az USA-ban 117 millió olyan család él, amely potenciális banki ügyfélnek tekinthető.² Az FDIC kétévenkénti felmérése szerint 2014 októberében a háztartások 7,7 százaléka nem rendelkezett bankszámlával, további 20 százalék pedig nem fért hozzá a szükséges banki szolgáltatásokhoz. Az országban körülbelül 13,7 millió

¹ A kötvények hozama emelkedik, ha a kisebb kereslet hatására az árak csökkennek

² Abból kiindulva, hogy minden olyan személy, akinek éves jövedelme meghaladja a 10.000 USD-t, igénybe veszi a bankok által kínált szolgáltatásokat.

olyan család él, amely legalább 1 millió dollár értékű vagyonnal rendelkezik (ez a szám a válság alatt 8,9 millióról 6,6 millióra csökkent az eszközárak zuhanása következtében).

A háztartások megtakarítási hajlandósága 1975-ben volt Amerikában a valaha mért legmagasabb (17 %), 2005-ben pedig a legalacsonyabb (1,9 %). 2015 áprilisában ez a mutató 5,6 százalék volt. Az amerikai háztartások eladósodottsága továbbra is igen magas, 11,85 trillió dollár volt összesen 2015 első negyedévében, ami kismértékű emelkedést jelent 2014 negyedik negyedévéhez képest. A hitelek 69 százaléka jelzáloghitel, 10 százaléka diákhitel, 8 százaléka autóhitel és 6 százaléka hitelkártya tartozás. Az adósságállomány növekedésének hátterében főként a diák és autóhitelek állnak.

Közel 8 millió regisztrált vállalat működik az Egyesült Államokban, amelyek közül a kisebbek nagymértékben támaszkodnak a külső banki finanszírozásra, míg a nagyobb vállalatok a bankok értékpapír kibocsátási tevékenységét veszik igénybe.

A négy legnagyobb amerikai bank az eszközállomány alapján: a JP Morgan (2,57 trillió USD), a Bank of America (2,11 trillió USD), a Citigroup (1,84 trillió USD) és a Wells Fargo Bank (1,69 trillió USD). A 2008-as válság utáni banki konszolidáció következtében a „too big to fail” bankok száma tovább növekedett, ami jelentős kihívás elé állítja a felügyeleti szerveket. Az Amerikában működő külföldi bankok - köztük a brit HSBC, RBS, Barclays, a kanadai TD és BMO, a német Deutsche Bank, a svájci Credit Suisse és UBS – egyenrangú félként küzdenek a befektetésbanki piacon az amerikai ügyfelek megszerzéséért. A befektetési banki iparág komoly szabályozói és strukturális nyomás alatt áll a válság óta, aminek hatására több bank is csökkentette üzletági kiterjedését. 2014 márciusában a Fed arra a következtetésre jutott, hogy azon bankok, amelyek a „too big to fail” kategóriába tartoznak, előnyt élveznek a kisebbekkel szemben. Az eurozóna továbbra is komoly kockázatot jelent az amerikai bankrendszer számára. A 2015 márciusában elvégzett Fed stresszteszt 31 pénzintézetet vizsgált annak érdekében, hogy feltárja azok stressz tűrő képességét egy válság kialakulása esetén. A 31-ből 25 bank átment a teszten, hatnak pedig módosítania kellett korábban benyújtott tőketervezetén.

A legnagyobb Wall Street-i intézmények visszafizették a válság alatt, a Troubled Asset Relief Program (TARP) mentőcsomag keretein belül nyújtott állami hiteleket. A szövetségi kormány 2012 decemberében sikeresen értékesítette a válság során államosított biztosító társaságot, az AIG-t. 2015 júniusában az amerikai bíróság illegálisnak nyilvánította a biztosítónak nyújtott állami mentőcsomagot, amely iránymutatásként szolgálhat a jövőben az állam által nyújtott mentőövek legitimitását illetően.

Azon bankok száma, amelyekben az állam tulajdoni hányadot szerzett, jelentősen csökkent. Többségük a gazdaság helyreállításával egyidejűleg kiheverte a válság okozta veszteségeket, míg a többi bankot a Pénzügyminisztérium értékesíteni tudta. A TARP-ban kezdetben 707 pénzintézet vett részt, 2015 márciusára már csupán 32 bank maradt a program keretein belül. A mentőcsomagban részesülő bankok közül 256 teljes mértékben visszafizette a segélycsomagot, a bankok kétharmada pedig csődbement vagy gondnokság alá került.

A két óriási jelzálog-finanszírozó vállalat, amelyek a válság alatt állami kézbe kerültek (Fannie Mae, Freddie Mac) feltehetően még évekig nem fognak gazdát cserélni. A két vállalat körülbelül 188 milliárd dollár értékű mentőcsomagot kapott az államtól a válság idején, amit azóta maradéktalanul visszafizetett.

A pénzügyi válság a politika színterére emelte a szektor szabályozói és felügyeleti kereteinek megreformálásának kérdését. 2010-ben került elfogadásra a Dodd-Frank Act nevű pénzügyi reformcsomag, amelynek bizonyos pontjai ki lesznek egészítve a Bázeli III-as ajánlásokkal, amelyek értelmében a bankoknak magasabb tőkekövetelményeknek kell eleget tenniük. Több amerikai banknak a Bázeli III ajánlásai által megállapított tőkekövetelményeknél szigorúbb szabályoknak kell megfelelnie, mert az amerikai Pénzügyi Stabilitás Tanácsa (FSB) szerint ezek az intézmények rendszerszintű kockázatot hordoznak. A G-SIB (Global

Systemically Important Bank) kategóriába tartozó bankok között van a Bank of America, a BNY Mellon, a Citigroup, a Goldman Sachs, a JP Morgan Chase, a Morgan Stanley, a State Street és a Wells Fargo. Az új szabályok 2016 januárjától lépnek életbe, melyek feltételezhetően káros hatással lesznek a banki profitabilitásra, ám ugyanakkor stabilabbá tehetik a pénzügyi rendszert.

1.3. Biztosítási piac

Amerika rendelkezik a világ legnagyobb biztosítási piacával, a globális piac negyede az USA-ban található. Az életbiztosításokat leszámítva a szolgáltatások díjai itt a legmagasabbak, ami a magas átlagjövedelmeknek köszönhető, melyből fakadóan a lakosság többféle biztosítási konstrukciót tud finanszírozni. Az amerikai biztosítási piac népszerűségének másik oka a szociális háló hiánya (az egészségbiztosítási díjak különösen magasak). Ezzel szemben az életbiztosítási prémiumok relatíve alacsonyak, mert az életbiztosítási konstrukciók nem kapnak annyi privilegizált adókedvezményt, mint más alternatív megtakarítási formák. 2014-ben a beszedett biztosítási díjak összesen 1,28 trillió dollárt tettek ki, amely 2 százalékos emelkedést jelent a korábbi évhez képest.

Az AIG volt a legnagyobb biztosító vállalat a világon egészen a 2008-as válságig, amikor kormányzati segítségre szorult. Az AIG-ben megszerzett állami tulajdonhányad azóta újra magánbefektetőkhez került, a segélycsomag költségei pedig megtérültek. A legnagyobb amerikai biztosító társaságok jelenleg a State Farm, a Liberty Mutual és az Allstate.

1.4. Vagyonkezelők

Amerikában a vagyonkezelő piac rendkívül komplex: magában foglalja az állami és magán szektort, befektetési alapokat, magántőke befektetőket, ingatlan és fedezeti alapokat. Az Economist Intelligence Unit becslései alapján a lakosság 43,3 százaléka rendelkezett valamilyen típusú befektetési jeggyel 2014-ben, amely enyhe visszaesést jelent a rekordnak számító 2013-as év 46,3 százalékához képest. A nyugellátásról való személyes gondoskodás egyre fontosabbá válik, tekintve hogy a vállalatok csökkenő számban vesznek részt alkalmazottaik öregségi nyugdíjainak kezelésében.

2. A FEDERAL RESERVE RENDSZERE

2.1. Történeti áttekintés

Az Amerikai Egyesült Államok jegybankja a Federal Reserve, vagy röviden csak Fed. A Federal Reserve 1913-ban jött létre a Federal Reserve törvény ratifikálását követően, válaszul az 1907-es amerikai bankpánikra.³

Az 1907-es válság azért robbant ki, mert a bankipar korlátozni kívánta a vagyonkezelő társaságok növekvő népszerűségét. A bankok egymással összefogva ellehetetlenítették a Knickerbocker Trust vagyonkezelő finanszírozását, abban bízva, hogy annak csődje megtöri a vagyonkezelőkbe vetett bizalmat. A lépés hatására az egész pénzügyi rendszerbe vetett bizalom megrendült. A válsághelyzetet egy állami segélycsomag stabilizálta.

³ <http://www.investopedia.com/terms/b/bank-panic-of-1907.asp>

A Federal Reserve megalapítása után a Kongresszus számos törvényt elfogadásával módosította a Fed felelősségi körét:

1. Glass-Steagal Act (1933): A törvény szétválasztotta a kereskedelmi és befektetési bankok tevékenységét.
2. Bank Holding Company Act (1956): A törvény értelmében a Fed kormányzótanácsának jóvá kellett hagynia a bankholding társaságok megalapítását, azonban a holding már csak abban az államban vásárolhatott fel pénzügyi intézeteket, ahova saját székhelye volt bejegyezve.
3. Federal Reserve Reform Act (1977): A törvény által a Fed felelősségre vonhatóvá vált monetáris politikai döntései tekintetében.
4. Gramm-Leach-Bliley Act (1999): A rendelkezés lebontotta a Glass-Steagal Act által létrehozott határokat a befektetési és kereskedelmi bankok között. A törvény azonban elmulasztotta felhatalmazni a SEC-et vagy bármely másik hatóságot a befektetési konglomerátumok felügyeletével.
5. Dodd-Frank Act (2010): A 2008-as világválságra adott válaszként a törvény a legjelentősebb reformcsomagot jelentette az amerikai bankrendszer számára a Glass-Steagal Act óta. A törvény célja, hogy megelőzze a 2008-as válsághoz hasonló helyzet kialakulását a „Too big to fail” intézmények megszüntetése által.

A Federal Reserve létrehozásának célja kezdetben vitathatatlanul a stabilitás erősítése volt, ám alapítása után több feladatot is ellátott egyidejűleg. A Fed egyszerre felelős a monetáris politika igazgatásáért, a pénzügyi intézmények felügyeletéért, a pénzügyi rendszer és az amerikai kormány munkájának támogatásáért. Habár a Fed független szervezet és döntéseit nem ratifikálja sem az amerikai elnök, sem pedig a Kongresszus, a testületek között folyamatos a kommunikáció és az együttműködés.

2.2. A Federal Reserve Kormányzótanácsa

A Kormányzótanács a Federal Reserve legfőbb döntéshozó testülete, melynek központja Washingtonban található. A Fed hét tagú Kormányzótanácsának tagjait – a tanács elnökét is beleértve – az Egyesült Államok elnöke nevezi ki és a Szenátus hagyja jóvá. A tagok automatikusan a Fed monetáris politikáját végrehajtó tanácsának, az FOMC-nek (Federal Open Market Committee) is tagjaivá válnak. A Kormányzótanács funkcióinak és felelősségi köreinek többsége átfedésben van az FOMC-ével, a Kormányzótanács határozza meg a monetáris politika fő irányvonalait, mint például az alapkamat és a kötelező tartalékráta mértékét. A tanács munkáját három bizottság támogatja közvetlenül:

- Federal Advisory Council (FAC)
- Community Depository Institutions Advisory Council (CDIAC)
- Community Advisory Council (CAC)

A tanácsadó testületek közül az FAC-t a Kongresszus hozta létre, míg a másik két tanács megalapítása a Fednek köszönhető.

2.2.1. Federal Advisory Council

Az FAC a bankszektor tizenkét képviselőjéből álló testület, amely a Kormányzótanácsot segíti döntéseinek előkészítésben. Az FAC évente négyszer ülészik, eleget téve az amerikai jegybanktörvény által előírt minimum követelménynek.⁴

⁴ <http://www.federalreserve.gov/aboutthefed/fac.htm>

2.2.2. Community Depository Institutions Advisory Council

A CDIAC-t 2010-ben alapította meg a Kormányzótanács azzal a szándékkal, hogy naprakész inputot biztosítson a döntéshozó testület számára a gazdaság, a hitelezés és egyéb közösségi érdekeket befolyásoló tényezők alakulásáról. Az FAC-vel ellentétben a CDIAC nem hatósági szerv, tagjait banki képviselők és a regionális jegybankok képviselői alkotják. A testület évente kétszer ülésezik a Kormányzótanáccsal együtt.⁵

2.2.3. Community Advisory Council

A CAC-ot 2015-ben hozta létre a Fed Kormányzótanácsa azzal a szándékkal, hogy nyomon kövesse a fogyasztók és közösségek gazdasági helyzetét és pénzügyi szükségleteit, különös figyelemmel a közepes és alacsony jövedelemmel rendelkező rétegekre. A CAC félévente tanácskozik a washingtoni Kormányzótanáccsal.⁶

2.3. Federal Open Market Committee (FOMC)

Az FOMC felelős a Fed nyíltpiaci műveleteinek végrehajtásáért, amely által az amerikai jegybank szabályozza a forgalomban lévő pénzmennyiséget, ezáltal pedig a pénzkínálatot, erősítve vagy gyengítve a dollár árfolyamát. Ha a Fed a dollár árfolyamának gyengítése mellett dönt, akkor a nyílt piacon államkötvényt vásárol növelve a pénzkínálatot, ezzel pedig csökkentve a dollár értékét. A pénzmennyiség csökkentése során hasonló folyamat játszódik le, csak akkor a Fed eladóként lép fel az államkötvénypiacon. Az FOMC tizenkét tagból áll, akik között szerepel a teljes Kormányzótanács hét tagja, illetve további öt regionális jegybankelnök, akik közül a New York-i Fed elnök helye fix, a másik négy képviselt régió pedig évente cserélődik. Évente nyolc alkalommal, zárt ülés keretein belül tárgyal a tanács, amelynek jegyzőkönyvét az ülés után hozzák nyilvánosságra.⁷

2.4. Federal Reserve regionális jegybankrendszere

A Federal Reserve System tizenkét regionális jegybankból áll, amelyek a washingtoni központtal együttműködve segítik a monetáris politika végrehajtását. A regionális bankok az alábbi városokban találhatóak: Atlanta, Boston, Chicago, Cleveland, Dallas, Kansas City, Minneapolis, New York, Philadelphia, Richmond, St. Louis és San Francisco. Ezek közül a New York-i Fed rendelkezik a legnagyobb eszközállománnyal, illetve a Wall Street közelségéből fakadóan a legnagyobb befolyással is.

A regionális jegybankok látják el a régióban található kereskedelmi bankokat valutával, hiteleket folyósítanak kisebb bankoknak, illetve részt vesznek a környező pénzintézetek felügyeletében.

2.4.1. A regionális jegybankok jogi státusza

Az USA regionális jegybankjai a Federal Reserve rendszerének részeit képezik, azonban felépítésük sokkal inkább a privát vállalatokéhoz hasonlít, ami összezavarhatja a tulajdoni viszonyról alkotott képet az emberek fejében. A Fed regionális jegybankjai köztes jogi státusszal rendelkeznek: megtalálhatóak a privát és állami intézményekre jellemző sajátosságok egyaránt. A regionális jegybankok mentesülnek adófizetési kötelezettségük alól, profitjuk pedig a szövetségi kormányt illeti meg, ám ez a fajta érdekelttség nem a tulajdonjogi viszonyból fakad. A Lewis kontra Egyesült Államok per során az Egyesült Államok Fellebbviteli Bírósága megállapította, hogy a regionális Fedek független, magánkézben lévő, helyileg ellenőrzött intézményeknek minősülnek. A tizenkét regionális jegybank közötti strukturális kapcsolatok alapján

⁵ <http://www.federalreserve.gov/aboutthefed/cdiac.htm>

⁶ <http://www.federalreserve.gov/aboutthefed/cac.htm>

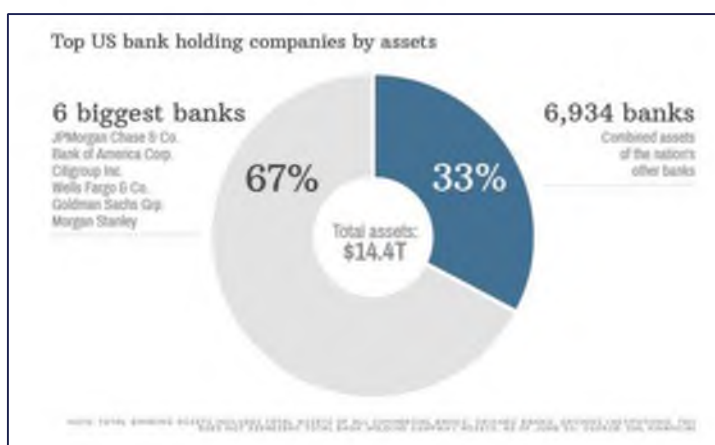
⁷ <http://www.federalreserve.gov/monetarypolicy/fomc.htm>

elmondható, hogy a kereskedelmi bankok tulajdonosi szerepe csak szimbolikus, mivel azok nem gyakorolják a hagyományos tulajdonosi jogokat a profitból képzett, jogszabályban meghatározott osztalékokhoz való jogon kívül.

2.4.2. A regionális jegybankok finanszírozása

Minden egyes regionális jegybank önállóan finanszírozza működését, elsődlegesen a kereskedelmi bankoknak nyújtott hitelekéből és a Fed által birtokolt értékpapírokból. Éves szinten a regionális Fedek által fizetett osztalékok mértéke marginális, a bankok eredménye a Kormányzótanácsot illeti meg, amely a teljes összeget letétként helyezi el az Amerikai Államkincstárnál a kint lévő amerikai bankjegyek után fizetendő kamatok fedezeteként. A Federal Reserve bankok folyamatosan végeznek belső ellenőrzéseket annak érdekében, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy a saját elszámolásuk pontos és összhangban van a Federal Reserve Rendszer számviteli szabályaival. A regionális jegybankok továbbá két külső ellenőrzésnek is a tárgyait képezik. 1978 óta a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal (Government Accountability Office - GAO) rendszeresen, nyilvános ellenőrzés keretein belül auditálja a regionális Fedek működését, azzal a megkötéssel, hogy a monetáris politikai döntések vizsgálatának eredménye nem kerül nyilvánosságra.⁸ 1999 óta minden regionális Fed köteles megbízni egy független könyvvizsgáló céget, amely elkészíti az éves auditot, melynek tartalma bizalmas és csak a Fed számára elérhető. Jelenleg is több kongresszusi tag kampányol az átfogóbb GAO vizsgálatokért, azonban a jegybankárok többsége meg van elégedve a jelenlegi szabályozással. Véleményük szerint a politikai befolyás megerősödése káros hatással lenne a hosszú távú gazdaságpolitikai döntések meghozatalában.⁹

3. VÁLTOZÁSOK A VÁLSÁG ÓTA

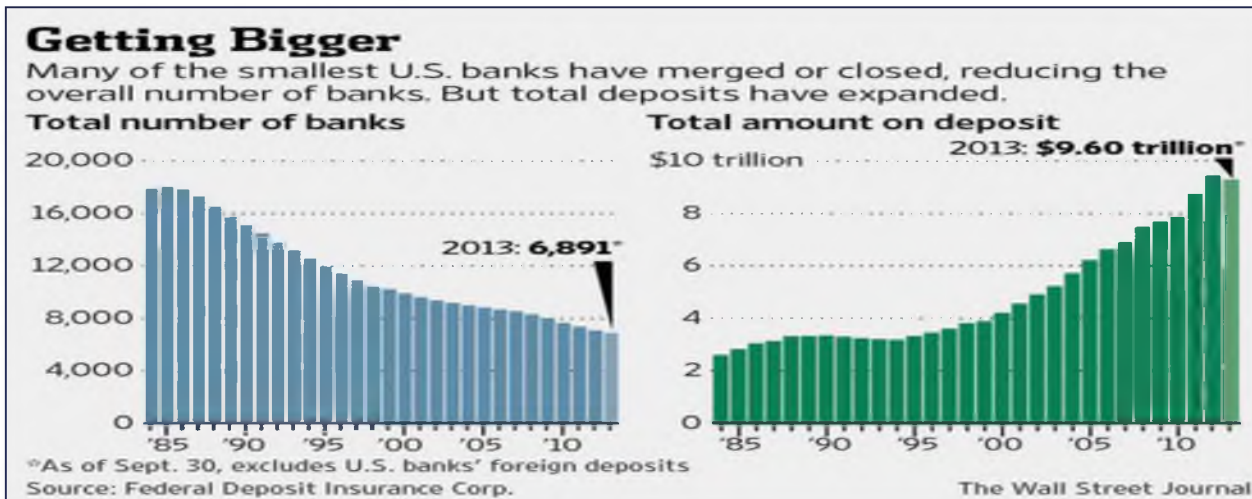
2011-ben az öt legnagyobb bank az USA-ban a JP Morgan Chase, a Bank of America, Citigroup, a Wells Fargo és a Goldman Sachs volt, melyek eszközeinek összértéke az amerikai gazdaság produktumának 56 százalékát tette ki (2007-ben ez a szám csak 43 százalék volt). 2013-ban, év végén az amerikai bankrendszer teljes eszközállománya elérte a 14,4 trilliárd dollárt, amelynek kétharmada a hat legnagyobb bank eszközértékéből tevődött össze. A 2008-as pénzügyi világválság óta az amerikai

bankszektor sokat változott. A hat legnagyobb bank eszközeinek értéke 2008 és 2013 között 37 százalékkal emelkedett. A nagymértékű növekedés oka a válság utáni változások hatásai között keresendő. Számos Wall Street-i pénzügyi vállalkozás és bank szűnt meg, a szabályozói nyomás erősebb, mint valaha. Az új szabályok célja a kockázatos „trading” tevékenységek és származtatott ügyletek limitálása, amelyek jelentős mértékben hozzájárultak a 2008-as válság eszkalálódásához. Azonban a válság kiváltó okaként elismert jelenség még mindig létezik: az amerikai „too big to fail” bankok minden szempontból növekedtek. Az ország legnagyobb bankja, a JP Morgan 2013-ban 2,4 trillió dollár értékű eszközzel rendelkezett, a JP Morgan hétszer nagyobb az ország tizedik legnagyobb bankjánál, a U.S. Bancorp-nál. A banki profitok is szárnyaltak Amerikában a válság óta: a négy legnagyobb bank eredménye a 2008-as válságot követő években megsokszorozódott.

⁸ <https://www.law.cornell.edu/uscode/text/31/714>

⁹ <http://www.ny.frb.org/aboutthefed/fedpoint/fed35.html>

2013-ban a kihelyezett hitelek 42 százaléka származott az öt legnagyobb banktól (a válság előtt ez az érték 38 százalék volt). A négy legnagyobb bank a válság idején 900 000 munkahellyel járult hozzá a munkaerőpiachoz, ami 2013-ban egymillióra nőtt. 2008 és 2013 között 1 400 kisebb bank szűnt meg vagy olvadt be egy nagyobb intézménybe, amely jelentősen csökkenti az iparági versenyt.^{10 11}

¹⁰ <http://fortune.com/2013/09/13/by-every-measure-the-big-banks-are-bigger/>

¹¹ <http://www.wsj.com/articles/SB10001424052702304579404579232343313671258>

II. Latin-Amerika

1. A PÉNZÜGYI ÉS BANKRENDSZER ÁLTALÁNOS HELYZETE LATIN-AMERIKÁBAN

A latin-amerikai jegybankok, valamint a teljes pénzügyi rendszer „aranykorszaka” alapvetően az 1990-es évek monetáris reformjaival kezdődött, amelyek egyik legfontosabb mozzanata a jogszabályok átalakítása volt: ezen keresztül garantálták a jegybanki függetlenséget – mind politikai, mind operatív szinten –, valamint meghatározták, hogy a központi bankok legfontosabb feladata az infláció megfelelő szinten tartása lesz a jövőben (ennek ellenére napjainkban nem mindegyik latin-amerikai központi bank tekinthető inflációs célkövetést folytató jegybanknak).¹²

Az 1980-as évek adósságválságát követően a latin-amerikai gazdaságok biztató javulást mutattak egészen az 1995-ös mexikói (tequila-) válságig, amely kiváló példa a nemzetközi tőke mozgásnak a belső makrogazdasági egyensúlyra gyakorolható negatív hatásainak bemutatására. Az 1994-95-ös mexikói pénzügyi krízis egyike a feltörekvő piacokat az 1990-es években érő pénzügyi válságoknak, amelyet később követett még a délkelet-ázsiai, az orosz, illetve ezek hatásaként a brazil, majd argentin válság. A régióon belül a tequila-válság legnagyobb vesztese¹³ Argentína volt, míg annak pozitív tovagyrúzó hatásait leginkább Kolumbia és Chile¹⁴ élvezték, ugyanis a befektetők oda menekítették tőkéjüket. Az 1990-es évek pénzügyi válságai tehát a „három nagyot” (Argentína, Brazília és Mexikó) érintették legsúlyosabban, az olyan kis országok számára, mint például Chile nem okoztak komoly visszaesést. A Nemzetközi Valutaalap (IMF) szerint a felelősen végrehajtott monetáris reformok ellenére sem voltak elég felkészültek a latin-amerikai gazdaságok a bankválságok kezelésére ebben az időszakban: nem alakítottak ki olyan védőhálót, amely a megtakarítások hirtelen és nagy összegű kivonását ellensúlyozni tudta volna.

Az 1990-es évek második felétől a latin-amerikai országok a makroprudenciális politikák követése – mint például a hitelvesztésekkel kapcsolatos dinamikus céltartalék-képzés Bolívia, Chile, Kolumbia, Peru vagy Uruguay esetében; vagy a tartalékképzési követelmények, illetve a célzott ágazati korlátozások, amelyre az egyik legjobb példa a brazil hosszúlejáratú vagy drága gépjármű-vásárlási hitelek bevezetése – mellett kötelezték el magukat, a pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzése és a gyors hitelnövekedés visszafogása érdekében.¹⁵

Az IMF úgy véli, hogy az elmúlt években a latin-amerikai jegybankok proaktívan, kontraciklikus módon alkalmazták a tartalékképzési követelményeket a hitel- és likviditási ciklus tekintetében, a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartása mellett. Így például Brazília, Kolumbia és Peru esetében visszafogottá vált a hitelnövekedés, a gazdaság likviditási feltételei kedvezően alakultak. A pénzügyi válságot megelőző, 2006-2008 közötti jelentős tőkebeáramlás okozta túlhevülés megakadályozása és a hitelnövekedés visszafogása érdekében a latin-amerikai jegybankoknak a korábbiaknál szigorúbb monetáris politikát kellett folytatniuk, azonban még így sem tudták elejét venni a jelentős hitelbővülésnek, majd a nem teljesítő hitelek arányának – rövid ideig tartó – emelkedésének sem.

¹² IMF (2015): Central Banking in Latin America: From the Gold Standard to the Golden Years

¹³ Novoszáth Péter (2007): Az argentin pénzügyi válság anatómiája (in: Polgári Szemle 2007. április – 3. évfolyam, 4. szám pp16-27) http://www.polgariszemle.hu/app/interface.php?view=v_article&ID=181&paging=1

¹⁴ Árvai Zsófia és Vincze János (1998): Valuták sebezhetősége - pénzügyi válságok a kilencvenes években (in: Közgazdasági szemle 1998. 45. évf. 6. szám, pp509-533) <http://epa.oszk.hu/00000/00017/00039/pdf/arvaivincze.pdf>

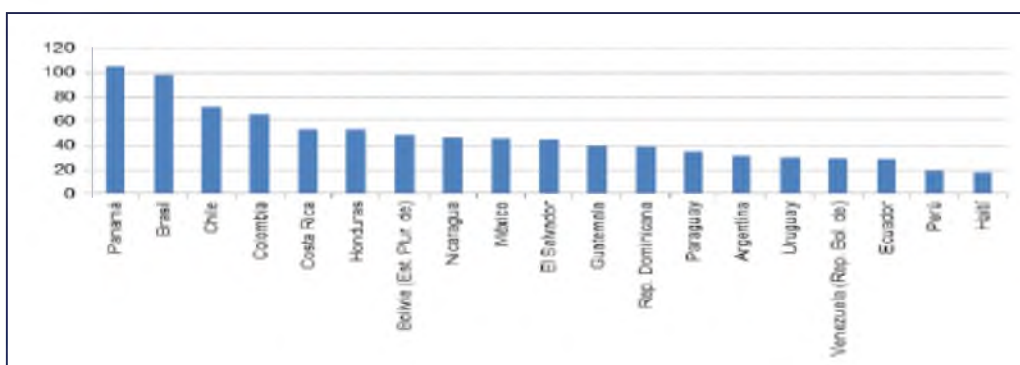
¹⁵ Camilo E. Tovar, Mercedes Garcia-Escribano, and Mercedes Vera Martin: Credit Growth and the Effectiveness of Reserve Requirements and Other Macroprudential Instruments in Latin America (IMF, 2012) <http://www.imf.org/external/pubs/ft/wp/2012/wp12142.pdf>

A Lehman Brothers' csődjét követően a latin-amerikai jegybankok számára a likviditásnyújtás vált a fő prioritássá: fenntartani a hiteláramlást úgy, hogy ne következzen be hitel- majd gazdasági válság, ezért a latin-amerikai jegybankok agresszív irányadó kamatláb-politikával válaszoltak, fokozatos csökkentésbe kezdve nem csak az irányadó kamatláb, hanem a tartalékképzési követelmények tekintetében is. Ennek ellenére a legtöbb országban csökkent a hitelezés, egészen 2010-ig, amikor újabb növekedés indult meg, így 2011 közepétől a térség jegybankjai ismét megszigorították a tartalékképzési követelményeket, valamint saját kamatláb-politikájukat is.

A Scotiabank 2015. márciusi elemzése¹⁶ szerint a régió pénzügyi szektora strukturálisan kiegyensúlyozott, valamint megfelelő tőkésítettséggel és eszközminőséggel bír. A Világbank statisztikai adatbázisa¹⁷ szerint a teljes bruttó hitelezésen belül a nem-teljesítő hitelek aránya alacsony: 2014-ben a legmagasabb arányt Honduras érte el négy százalékkal, míg a legalacsonyabbat Uruguay 1,3 százalékkal.

Az ENSZ Latin-amerikai és Karibi Gazdasági Bizottsága (CEPAL) szerint azonban a pénzügyi rendszer további fejlesztése komoly kihívásként áll a régió előtt: a latin-amerikai országoknak ösztönözniük kell a megtakarítások növelését, valamint azok termelő beruházásokba való befektetését. A gazdasági szereplők heterogenitása – amely valamennyi ország termelési struktúráját jellemzi – pedig a finanszírozási eszközök és szolgáltatások bővítését kívánná meg a pénzügyi bevonás növelése, és így a társadalmi egyenlőtlenségek csökkentése érdekében. A pénzügyi rendszerek további sajátossága az, hogy többnyire a rövidtávú banki hitelezés a meghatározó, amely nem segíti elő a vállalatok hosszú távú beruházási terveinek megvalósítását, az önerő hiánya miatt pedig a kkv-k eleve hátrányból indulnak a nagyvállalatokkal szemben a finanszírozási források megszerzésében. A legtöbb latin-amerikai országban a részvényt piacok továbbra is alulfejlettek, és az általuk kínált finanszírozási lehetőségekkel is általában csak a nagyvállalatok tudnak élni. Az adósságpiacot pedig az állami szereplők által kibocsátott kötvények uralják, a térségben még nem eléggé elterjedt a vállalati kötvények kibocsátása a finanszírozási források bővítése érdekében. Az elmúlt években egyre gyakoribbá váló intézményi befektetők – elsősorban biztosítási és nyugdíjalapok – viszont változtathatnak a jelenlegi helyzeten, mind a hosszú távú hitelezés, mind az adósságpiac struktúrája tekintetében, elősegítve a hosszú távú hitelezési formák térnyerését, valamint a részvényt piac konszolidációját.¹⁸

A pénzügyi rendszer mélysége Latin-Amerikában 2006 és 2011 között átlagosan a regionális GDP 150 százaléka körül alakult, ebbe a hazai hitelezésen (regionális GDP 60%-a) kívül beletartozott még a piaci (tőzsdéi) kapitalizáció (50%), valamint a magán (10%) és állami (30%) adósság állománya. A pénzügyi rendszeren belül továbbra is alapvetően a bankrendszer a meghatározó a térségben: azonban a globális trendek tükrében az általa nyújtott hazai hitelek GDP-hez viszonyított aránya továbbra is alacsony Latin-Amerikában.

A bankrendszerek mélysége egyes latin-amerikai országokban: a hazai hitelezés GDP-hez viszonyított aránya 2011-ben (forrás: CEPAL, 2013).

¹⁶ http://www.gbm.scotiabank.com/English/bns_econ/latin.pdf

¹⁷ <http://data.worldbank.org/indicator/FB.AST.NPER.ZS/countries>

¹⁸ CEPAL (2013): El sistema financiero en América Latina y el Caribe: Una caracterización

A magánszektor finanszírozását érintően a hitel/betét mutató is azt jelzi, hogy a bankok elsősorban az állami szférának hiteleznek, természetesen az egyes országok között is jelentős eltérések vannak, azonban a mutató a 100 feletti szintet egyes karibi államok mellett csupán Costa Rica, Chile, Kolumbia, Paraguay, Panama és Honduras esetében haladta meg, míg például a térség három legnagyobb államában: Brazíliában (85), Mexikóban (73) és Argentínában (72) az 1:1 arány alá esett a mutató a 2011. évi adatok szerint. A külföldi bankok által nyújtott hitelezés nagysága a regionális GDP körülbelül 26 százalékát jelenti.

A bankok teljesítményét hátráltatja, hogy az elmúlt években számos latin-amerikai országban csökkent a gazdasági növekedés. A régió vezető hazai bankjai elsősorban brazil tulajdonban vannak: a gazdaság hosszú stagnálása miatt azonban 2014-ben több bank is csökkentette eszközeinek értékét (elsősorban a Tier1 tőkeelemek tekintetében), egyes bankok pedig a számviteli sztenderdeken is változtattak. A külföldi tulajdonban lévő brazil bankok többsége ezzel szemben növelte eszközeinek értékét, így – Mexikó mellett – továbbra is Brazília maradt a térség vezető bankpiaca. Jövedelmezőség (ROC) szempontjából azonban 2014-ben Argentína és Venezuela érte el a legkiemelkedőbb eredményeket, a külföldi tulajdonban álló bankok teljesítményének köszönhetően.¹⁹ Az idei évre vonatkozóan a Moody's kedvezőbb kilátásokat irányozott elő Chile, Peru, Kolumbia és Mexikó tekintetében, míg Argentína, Bolívia és Brazília esetében gyengébb teljesítményt vár, bár utóbbi kapcsán megjegyzi, hogy a Bázeli III-as ajánlások fokozatos bevezetése kedvezően hat majd a bankok likviditására.²⁰

2. AZ ARGENTIN BANKRENDSZER SAJÁTOSÁGAI

2.1. Két válság között

Argentína az 1980-as évek adósságválságával járó negatív gazdasági következményekre új, szabadpiaci reformok végrehajtásával válaszolt, amelyek a bankrendszerét is érintették. A rendkívül súlyos hiperinfláció és a nemzeti valuta leértékelődése miatt 1990 elején a kormány kötvénycserét eszközölt az ún. BONEX-terv keretében. Ennek lényege²¹ az volt, hogy az összes nemzeti valutában, vagyis auralban kibocsátott kötvényt és az abban vezetett banki betéteket átváltották tízéves lejáratú, dollárra átszámított állami kötvényekre. Azonban a BONEX-kötvények valós piaci értéke a rajtuk szereplő névérték csupán 70 százalékát²² tette ki. A BONEX-terv a belföldi adósságok átütemezését szolgálta volna, azonban ezzel szemben még inkább felpörgette az inflációt. Sokan mégis az 1992-es konvertibilitási terv előfutáraként tekintenek rá, amely a korábbiaknál jóval nagyobb hangsúlyt fektetett a piac liberalizációjára is. Az infláció kapcsán az volt a program alapfeltevése, hogy az importnak adott zöld jelzés versenyre készítené a belföldi termelőket, mely az árszínvonal alakulására is pozitív hatást gyakorolna. De a konvertibilitási terv középpontjában legfőképpen az állt, hogy a gazdaság monetáris bázisa mögött száz százalékos arany- vagy dollárfedezet legyen, így a forgalomban lévő pénzmennyiséget csak a nemzetközi tartalékok növekedésével párhuzamosan lehetett növelni (mely felett az újonnan felállított valutatanács örködött, amely tulajdonképpen egy monetáris és árfolyam-szabályozó rezsim), így megszűnt²³ az a lehetőség, hogy a költségvetési deficitet pénzteremtéssel oldják fel. Az aural helyett ismét a peso lett a nemzeti fizetőeszköz, melyhez fix árfolyamot társítottak. A

¹⁹ Pavoni, Sílvia (The Banker, Nov 2014): Americas: Top 200 Latin American banks - Rankings - Argentina and Venezuela scoop big profits

²⁰ <http://gestion.pe/empresas/moodys-ve-perspectiva-estable-bancos-america-latina-2015-2116342>

²¹ IMF (2004): The IMF and Argentina 1991-2001 (International Monetary Fund, Independent Evaluation Office) <http://www.imf.org/external/np/ieo/2004/arg/eng/pdf/report.pdf>

²² Palotás László (2003): Az argentin lemaradásról (in: Külgazdaság 2003. 47. évf. 10. szám, pp54-78)

²³ Novoszáth Péter (2007): Az argentin pénzügyi válság anatómiája (in: Polgári Szemle 2007. április – 3. évfolyam, 4. szám pp16-27) http://www.polgariszemle.hu/app/interface.php?view=v_article&ID=181&paging=1

konvertibilitási tervvel párhuzamosan bevezetésre kerültek a Bázeli I. Egyezmény ajánlásai, amelyeket hamarosan „Bázeli Plusz” elnevezéssel továbbfejlesztettek a felügyeleti problémák megoldása és a prudens rendszer kialakítása érdekében, ugyanis a tequila-válság rámutatott a pénzügyi rendszer gyengeségeire.²⁴

Argentína jelentős mértékben támaszkodott a nemzetközi tőkeáramlásra a központi kiadások és az 1991-es konvertibilitási törvény adta pénzügyi lehetőségek közötti „szakadék” kitöltésében. Amikor Argentína nemzetközi pénzügyi helyzete ismét megingott az ezredfordulón, a külföldi tőke azonnal kivonult²⁵ az országból. Egyébként már az 1994-es mexikói tequila-válság és az 1997-98-as ázsiai pénzügyi válság hatására is kevesebb tőke áramlott az országba, sőt megindult bizonyos mértékű tőkekimenekítés is. Emellett a brazil real 1998-as leértékelődése és a dollárfolyam erősödése is nagymértékben rontotta az argentin exportörök versenyképességét. A válság főként az alsó- és középosztályt sújtotta. A dollárban tartott banki magán megtakarításokat a kormány befagyasztotta (ez volt az úgynevezett „corralito”). 2001-ről 2002-re a gazdaság több mint 15 százalékkal esett vissza, körülbelül 20 százalékosra nőtt²⁶ a munkanélküliség.

A korábbi pénzügyi reformok, a bankrendszer privatizációja, a tőkeáramlás liberalizációja következtében az állam ekkorra szinte minden befolyását elvesztette a gazdaság felett. A növekvő költségvetési hiány fedezésére Argentínának dollárra volt szüksége, így a vezetés a kamatlábak megemelésére kényszerült, amelynek hatására a tőkés a termelés helyett a tőkepiacba fektették be²⁷ anyagi forrásaikat. Az újabb válság ismét rámutatott Argentína gyenge pontjaira:²⁸ a fiskális és árfolyam-politika hiányosságaira. 2001 nyarán jogszabály született a költségvetési felelősségről, azonban ez is már csak megkésett erőfeszítés²⁹ volt. 2002 januárjában az újonnan megválasztott Eduardo Duhalde elnök bejelentette, hogy Argentína nem tudja tovább törleszteni³⁰ mintegy 155 milliárd dolláros külföldi adósságát, a konvertibilitási tervre alapuló rendszere összeomlott.

A bankrendszert érintő változások kapcsán kiemelendő, hogy annak tulajdonosi struktúrája már az ezredfordulón bekövetkezett pénzügyi-gazdasági válság előtt jelentősen átalakult. Az 1990-es évek végére az argentin bankrendszerben számottevően megnövekedett a külföldi szereplők aránya, amely a kormányzat és a jegybank tudatos lépése volt: a regionális pénzügyi válságok negatív hatásait próbálták ilyen módon enyhíteni, azt remélve, hogy válság esetén a külföldi bankok stabilitást adnak a bankrendszernek.³¹ Elsősorban arra számítottak, hogy egy újabb krízis során ezek a bankok könnyebben jutnak forráshoz a tulajdonoson keresztül a nemzetközi pénzpiacokon. A külföldi bankok emellett javítottak a banki tevékenység, s közvetetten a makroprudenciális szabályozás színvonalán: sokkal prudensebbek voltak, mint a hazai pénzintézetek, és kisebb kockázatokat halmoztak fel a válság előtti időszakban. A válság során azonban nem teljesült az a várakozás miszerint a külföldi bankok majd stabilitást adnak a bankrendszernek. A 2001-02-es argentin válság jelentősen átrendezte a bankrendszer mérlegét és jelentősen rontotta a rendszer

²⁴ Alejandro Vanoli (2007): Basel II: Systemic Consequences – A Study of its Implementation in the Argentinean Financial System <http://www.ibase.br/userimages/FLGG - Alejandro Vanoli.pdf>

²⁵ Franko, Patrice M. (2003): The Puzzle of Latin American Economic Development (Rowman&Little Publishers)

²⁶ Pop-Eleches, Grigore (2003): From Economic Crisis to Reform: IMF Programs in Latin America and Eastern Europe (Princeton University Press)

²⁷ Green, Duncan (2003): Silent Revolution – The Rise and Crisis of Market Economics in Latin America Second Edition (Monthly Review Press, New York)

²⁸ IMF, 2004

²⁹ Hyat, Syed A. (2009): Argentine Financial Crisis: Lessons Learned (in: International Journal of Business Research, 2009, Vol. 9 Issue 5, p92-108) <http://web.ebscohost.com/bsi/pdf?vid=68&hid=8&sid=0e892c8e-2326-420c-889c-7f1789cc9af8%40sessionmgr4>

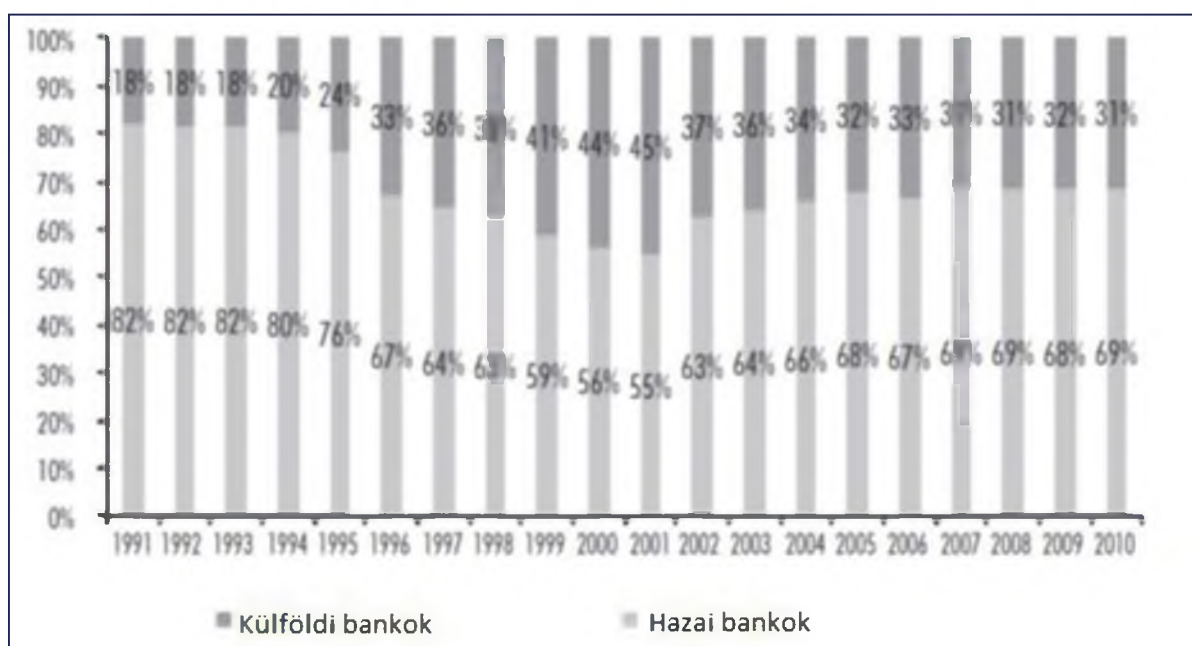
³⁰ Novoszák, 2007

³¹ Charles W. Calomiris, Daniela Klingebiel és Luc Laeven (2004): Taxonomy of Financial Crisis Resolution Mechanisms: Cross-Country Experience <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/14154/wps3379taxonomy.pdf?sequence=1>

pénzügyi eszközeinek minőségét. A magánszektor hitelezése erősen csökkent a vállalkozások jövedelmezőségének mérséklődésével, és a munkanélküliség emelkedésével párhuzamosan. A negatív makrogazdasági tendencia jelentős hatást gyakorolt az állami szektor adósságára, így a bankrendszer – amelynek magasabb kitettsége volt az állam felé, mint a magánszektor felé – a betétek rohamos kivonásával szembesült.³²

2.2. Az államcsőd után

Az ezredfordulós válságot követően az argentin bankrendszerben megindult az „újraállamosítás”, amelynek eredményeként tovább nőtt az állami bankok túlsúlya: 2010-ben az országban működő bankok közel 70 százalék³³ állami tulajdonban volt. A bankok száma is jelentősen mérséklődött: míg 1993-ban 162, 1999-ben 99, addig 2014-ben már csupán 65 volt a számuk.³⁴ Ezt a bankpiaci koncentrációt a piac természetes folyamatai alakították ki, az argentin jegybank (BCRA – Banco Central de la República Argentina) pedig szabályozási oldalról segítette a pénzügyi entitások specializációját.

A külföldi és hazai tulajdonú bankok megoszlása Argentínában (Forrás: Fernández et. al., 2012, p80)

A külföldi bankok lemorzsolódásában szerepet játszott az is, hogy a válságrendezésből eredő költségnövekedés csökkentette a bankpiaci szereplők jövedelmezőségét, és az akkori hosszú távú kilátások sem ígértek komoly javulást. Az argentin kormány és jegybank az erőteljesebb állami fellépés mellett döntött. A dolláralapú hitelekét átváltották az úgynevezett „aszimmetrikus pesosításon” keresztül: a banki eszközöket 1 USD = 1 ARS, míg a banki forrásokat 1 USD = 1,40 ARS árfolyamon váltották át; az új jogi szabályozás pedig a korábbival – amely diszkriminációmentességet garantált – ellentétben a hazai bankoknak kedvezett, amelyek mára a legjelentősebb részesedéssel rendelkeznek a banki piacon.

A korábbi dollarizációt felváltotta a hazai pénz uralma a bankrendszerben (míg 2000-ben 59, addig 2008-ban a megtakarításoknak már csupán 11 százaléka volt dollárban denominálva), és a jegybank a konvertibilitási

³² MNB (2014): BANKRENDSZEREK EVOLÚCIÓJA ÉS FELÉPÍTÉSE – Országcsoport Elemzések – Argentína

³³ Fernández et. al. (2012): Sistema bancario y de producción en Argentina (in: Revista Problemas del Desarrollo 170 (43), julio-septiembre 2012)

³⁴ Lic. Marcelo Di Ciano (2014): LA ESTRUCTURA DEL SISTEMA FINANCIERO ARGENTINO <http://www.aduba.org.ar/wp-content/uploads/2012/06/SISTEMA-FINANCIERO-ARGENTINO-2014-1-4.pdf>

rendszer megszűnésével ismét visszanyerhette végső hitelezői szerepét, emellett számos monetáris és árfolyam-politikai eszközzel szerelkezett fel, továbbá a bankrendszer egyéb szereplői sem a külföldi hitelek folyósításától függtek a továbbiakban.³⁵

A jövedelmezőséggel kapcsolatos várakozások nem igazolódtak be: 2004-2007 között komoly hitelezési növekedés indult meg: ebben az időszakban évente körülbelül 40 százalékkal bővült a magánszektornak nyújtott hitelek értéke, elsősorban a fogyasztást ösztönző programok keretein belül. Azonban mind a betétek, mind a hitelek tekintetében a rövid távú futamidő vált meghatározóvá, amelyet az elemzők az árfolyam és az árak ingadozásával magyaráznak. A hosszú távú megtakarításokat ösztönző alapok a mai napig hiányoznak az argentin bankrendszerből, így a hosszú távú hitelezés továbbra is jelentős kihívásként áll a pénzügyi entitások előtt, amelyet különböző programokkal kívánnak ellensúlyozni, így például a termelő beruházások elősegítésére biztosított kölcsönökkel, amelyekre különböző állami alapokat hoztak létre az elmúlt években. 2008-ban azonban törés következett be a betét- és hitelbővülés dinamizmusában: a globális pénzügyi válság miatt lassult a növekedés, valamint a kormány és a mezőgazdasági termelők között is éppen akkor mérgesedett el a viszony, s a konfliktus károsultjai a bankok lettek, a gazdák jelentős része ugyanis néhány hónap leforgása alatt kivonta megtakarításait. A megtakarítások arányában mért likviditás azonban erős maradt, a bankok pedig biztosították prudens működésüket, és növelték stressztűrő képességüket.³⁶ A globális pénzügyi válság hatásait így viszonylag megfelelően tudta kezelni az argentin bankrendszer: nem dőltek be bankok, az eszközminőség és a tőke megfelelés szilárd alapokon állt. A pénzügyi szektorra támogató hatással voltak az állami pénzügyi infrastruktúra jól működő elemei, mint például a jegybank által működtetett hitelinformációs nyilvántartás, a vállalati auditra vonatkozó jogi szabályozás, rugalmas és ellenőrzött védőháló (például betétbiztosítás) vagy a hatékony nemzeti fizetési rendszer.³⁷

Napjainkban az argentin pénzügyi szektorban egyértelműen a bankok dominálnak: eszközeik 2010-ben a GDP körülbelül 34 százalékát jelentették, míg a biztosítók kevesebb mint 5, és a befektetési alapok kevesebb mint 2 százalékát. Az állami és magánbankok közel hasonló mértékű eszközökkel rendelkeznek, azonban a három legnagyobb bank az összes banki eszköz 42 százalékát birtokolja. A pénzügyi konglomerátumok térnyerése jelentős: a banki eszközök több mint 80 százalékával bírnak: a konglomerátumok körülbelül 52 százaléka hazai tulajdonú (ebből 27 százalék állami), míg 28 százaléka külföldi kézben van, a fennmaradó körülbelül 20 százalékot önálló intézmények teszik ki. Csökkent azonban a bankok állammal szembeni kitétsége a hitelek és befektetések tekintetében: míg 2002-ben elérte az eszközérték 50 százalékát, addig 2010-ben 12 százalékra csökkent az átlagos arány (az állami bankok esetében 22 százalék volt, ugyanis azok továbbra is jelentős mértékben támaszkodnak az állami szektor megtakarításaira a finanszírozási oldal tekintetében). A bankok tőkésítettségét 2012-ben az IMF megfelelőnek értékelte, a vonatkozó követelmények – eltekintve néhány kivételtől – a Bazel I. ajánlásokkal összhangban állnak.³⁸ 2012-ben megkezdődött a Bazel II. ajánlásainak bevezetése is a működési kockázatokkal kapcsolatos tőkekövetelményre vonatkozóan, majd a hitelkockázatot és az elfogadható tőkét érintően.³⁹

A gazdasági növekedés szempontjából elmondható, hogy a főként a központi költségvetést terhelő társadalmi szolgáltatások mellett az utóbbi években a pénzügyi közvetítő szolgáltatások járultak hozzá legjelentősebb mértékben az argentin GDP termeléséhez. Szakértők szerint az ágazat az ügyfélkör (2003 és

³⁵ David Ariel Mermelstein (2009): El sistema bancario argentino frente a la crisis financiera global

³⁶ Mermelstein, 2009

³⁷ IMF (2012): Argentina: Detailed Assessment of Compliance of Basel Core Principles for Effective Banking Supervision <https://www.imf.org/external/pubs/ft/scr/2012/cr12268.pdf>

³⁸ IMF, 2012

³⁹ BCRA (2015a): Changes to regulations and the evolution towards Basel III http://www.bcra.gov.ar/Pdfs/PoliticasyHojas/Hoja_ruta_Basilea_III_i.pdf

2013 között az egyéni ügyfelek 157, a vállalati ügyfelek 70 százalékos) bővülésének köszönhetően tudott jelentős növekedést elérni az elmúlt években, valamint csökkent a bedőlt hitelek aránya, azonban az alacsony piaci bizalom miatt továbbra is a rövidtávú finanszírozás a jellemző, amely nem kedvező a beruházások szempontjából, a jelzálogpiac is részben emiatt nem bővül számottevően. Bár a bankok likviditása a növekvő infláció mellett is megfelelő, nem adósodhatnak el külföldi devizában (a 2011-ben bevezetett devizapiaci korlátozások óta le is csökkentek a dollártartalékaik), és a bevételeiket is pesóban kapják. A beruházások növelése érdekében 2012-ben a jegybank arra kötelezte⁴⁰ a kereskedelmi bankokat, hogy 15 százalékos fix kamattal nyújtson hiteleket a nagyvállalatoknak és a kkv-knak.

A pénzügyi közvetítő tevékenység fokozatosan nőtt 2014-ben és 2015 elején is. A háztartások és vállalatok finanszírozása 2014 végén 20,2%-kal volt magasabb, mint az egy évvel korábbi szint. A betétek nagysága még dinamikusabban, 30,9%-kal emelkedett ugyanezen időszakban. A pénzügyi rendszer aggregát nettó eszközállománya is több mint 30 százalékkal növekedett 2013 és 2014 decembere között, amely két százalékponttal elmaradt az előző éves eszközállomány-bővüléshez képest.

A háztartások és vállalkozások hitelezése 2014 decemberében a GDP 12,7%-os szintjén állt, amely a 2013-as szinthez képest visszafogott csökkenést jelent (reálértéken számolva már komoly visszaesésről lehet beszélni). Ebből az arányból a GDP 1,2%-ának felel meg a külföldi valutában denominált hitelek nagysága. A hitelkamatok – hiteltípustól függően – 24-40% között mozogtak 2015 februárjában. 2014 decemberében a hitelállomány 55,8%-a felett a vállalatok rendelkeztek. A háztartások fogyasztási jellegű hitelei 35,9, az egyéb hitelei pedig 8,3%-ot jelentettek a teljes hitelállományból.

2015 első felében a jegybank újraindította a 2012 és 2014 között már működtetett beruházási hitelprogramját (Credit Line for Productive Investment – LCIP), melynek első szakaszában 116 milliárd peso összegű forrást jutattak mikro-, kis- és középvállalkozásoknak. A második szakaszban az első három évre 19%-os fix kamaton mintegy 37,4 milliárd peso kifizetését tervezik. A BCRA egy másik finanszírozási programot is folytat 2010 vége óta, amelyet az argentin függetlenség 200. évfordulója előtt tisztelegve „Bicentennial Productive Financing Program”-nak neveztek el, és amelynek keretében 6,87 milliárd pesót juttattak 375 vállalat számára. Ezek a kedvező kondíciókkal kidolgozott konstrukciók 2014-ben a 45%-át tették ki a jogi személyeknek nyújtott hitelek összességét.⁴¹ Mindezek ellenére az elemzők továbbra is úgy látják, hogy a kkv-k hitelhez jutása nehézkes.

A banki penetráció mélyülését a kormány azzal próbálta ösztönözni, hogy olyan javaslatot tett a bankok számára, amely szerint 10 000 peso összeghatárig ingyenessé válna a megtakarítási számlák banki vezetése. A Világbank adatai szerint 2014-ben a felnőtt argentin lakosság körülbelül 50 százaléka rendelkezett saját vagy megosztott bankszámlával.

⁴⁰ Robinson, Eduardo (2013): En el sistema financiero argentino aún predomina el cortoplacismo. La Gaceta, 2013. június 21. <http://www.lagaceta.com.ar/nota/546987/economia/sistema-financiero-argentino-aun-predomina-cortoplacismo.html>

⁴¹ BCRA (2015b): Financial Stability Report – First Half of 2015 <http://www.bcra.gov.ar/Pdfs/Publicaciones/bef0115i.pdf>

Financial Soundness Indicators

As %	Dec 05	Dec 06	Dec 07	Dec 08	Dec 09	Dec 10	Dec 11	Dec 12	Nov 13	Dec 13	Oct 14	Nov 14
1.- Liquidity	20.1	22.5	23.0	27.9	28.6	28.0	24.7	26.8	25.5	26.8	24.7	26.4
2.- Credit to the public sector	31.5	22.5	16.3	12.7	14.4	12.1	10.7	9.7	8.9	9.4	8.8	8.3
3.- Credit to the private sector	25.8	31.0	38.2	39.4	38.3	39.8	47.4	49.5	49.8	50.9	47.3	45.9
4.- Private non-performing loans	7.6	4.5	3.2	3.1	3.5	2.1	1.4	1.7	1.8	1.7	2.0	2.0
5.- Net worth exposure to the private sector	-2.5	-0.8	-1.5	-1.7	-1.3	-3.2	-4.3	-3.1	-2.9	-3.5	-3.0	-3.0
6.- ROA	0.9	1.9	1.5	1.6	2.3	2.8	2.7	2.9	3.2	3.4	4.4	4.2
7.- ROE	7.0	14.3	11.0	13.4	19.2	24.4	25.3	25.7	27.5	29.5	34.8	33.6
8.- Efficiency	151	167	160	167	185	179	179	190	202	206	222	218
9a.- Capital compliance	-	-	-	-	-	-	-	-	13.5	13.6	14.7	14.7
9b.- Capital compliance (credit risk)	15.9	16.9	16.9	16.9	18.8	17.7	15.6	17.1	-	-	-	-
10a.- Capital compliance Tier I	-	-	-	-	-	-	-	-	12.3	12.5	13.7	13.8
10b.- Capital compliance Tier I (credit risk)	14.1	14.1	14.6	14.2	14.5	13.0	11.0	11.9	-	-	-	-
11.- Excess capital compliance	169	134	93	90	100	87	69	59	75	76	90	91

Note: According to Communication "A" 5369, since February 2013 methodological changes in some indicators were carried out. Among others changes, risk weighing coefficients considered to determine capital requirements were redefined, concepts included in the different segments of capital compliance were rearranged and new minimum limits in terms of the Total Risk Weighted Assets (RWA) were added. A wider definition of RWA is considered since Communication "A" 5369, including not only credit risk, but also market and operational risk.

Data subject to changes

Source: BCRA

n.a.: non available

Pénzügyi stabilitást jelző mutatók változása 2005 decembere és 2014 novembere között (forrás: BCRA Report on Banks, November 2014)

A 2014 júliusa óta fennálló technikai csőd közvetlenül nem járt negatív következményekkel a helyi bankokra nézve, azonban annak hosszú távú makrogazdasági hatásai, így például a magas kamatláb-emelkedés kihathat a hitelezésre és az eszközminőségre is.

A szabályozás és felügyelet kapcsán megállapítható, hogy a rendszer erősödött az ezredfordulón megélt válság óta. Azonban továbbra is gyengesége maradt, hogy magas szintű a bankrendszer állami szféra adósságához mért kitéettsége.

2.3. Az argentin bankrendszer felépítése napjainkban

Argentínában a „bankok bankja” az 1935-ben felállított Banco Central de la República Argentina (BCRA), amelynek alapokmánya szerint az alábbi banktípusok működhetnek az ország területén:⁴²

- kereskedelmi bankok
 - kiskereskedelmi banki tevékenységet folytató pénzügyintézetek
 - nagykereskedelmi banki tevékenységet folytató pénzügyintézetek
 - ún. másodrangú kiskereskedelmi bankok (nem részesülhetnek állami forrásokban)
- beruházási bankok
- jelzálogbankok
- pénzügyi vállalatok
- ingatlancélú hitel- és takarékszövetkezetek
- hitelpénztárak

Tulajdonosi szerkezet szerint pedig (külföldi vagy hazai kézben lévő) magán, állami (nemzeti, tartományi, városi) és vegyes tulajdonú bankokról beszélhetünk.

A BCRA a pénzügyi-monetáris stabilitás elősegítése mellett a kormányzati politikák megvalósítását is támogatja, így például a foglalkoztatás, valamint a társadalmi és gazdasági fejlődés kapcsán megfogalmazott célok tekintetében is együttműködik az ország vezetésével. A Nemzetközi Valutaalap (IMF) véleménye

⁴² Universidad Veracruzana (2013): [Sistema financiero argentino](#)

szerint az argentin jegybank (BCRA) politikai és pénzügyi függetlensége nem teljes annak ellenére, hogy önálló intézmény: költségvetését a pénzügyi szaktárcáért felelős miniszter jóváhagyását követően fogadhatja el, sőt bizonyos esetben döntéseit is felülbíráhatja, azonban a függetlenség korlátozása az igazgatótanácsi és felügyeleti bizottsági tagok kinevezése kapcsán is felmerül. A BCRA 2012-ben elfogadott, új alapokmánya értelmében a jegybank független kormányzati szervezet, amelynek igazgatósági tagjait – tehát az elnököt, az alelnököket, valamint a további nyolc választott személyt⁴³ – az argentin állam- és kormányfő nevezi ki a Szenátus jóváhagyásával, 6 évre és az újraválaszthatóság lehetőségével. Az igazgatósági tagok hivatalukból való elmozdítását is a végrehajtó hatalom feje rendelheti el az illetékes szenátusi bizottság javaslatára, a jegybank alapszabályainak nem megfelelő betartása esetében.⁴⁴ Az IMF továbbá felhívja a figyelmet arra is, hogy a költségvetési hiány legfőbb finanszírozója a jegybank.

A hazai magántulajdonban lévő bankok képviselőire 1972-ben létrehozták az ADEBA-t, az Asociación de Bancos Privados de Capital Argentino nevű szövetséget, amely egyben tagja a „Nyolcak Csoportjának” (Grupo de los Ocho), olyan jelentős befolyással bíró szervezetek mellett, mint például az Argentin Vidékfejlesztési Társaság (Sociedad Rural Argentina), az Argentin Ipari Szakszervezet (Unión Industrial Argentina), az Argentin Kereskedelmi Kamara (Cámara Argentina de Comercio), az Építőipari Kamara (Cámara de la Construcción), a Kereskedelmi Tőzsde (Bolsa de Comercio), vagy az Argentin Bankok Szövetsége (Asociación de Bancos de la Argentina).

Az Argentin Bankok Szövetségébe tömörülő külföldi tulajdonú bankok a termelés növelését segítő hitelek folyósítanak: a jegybank rendelkezése szerint kötelesek a betéteik öt százalékának megfelelő összeget a termelőipar finanszírozására fordítani.

Az 1959-ben alapított, majd 1996-ban új alapokra helyezett ABAPPRA az Argentin Köztársaságban működő állami és magánbankok szövetségét foglalja magába, és fő szerepe a tagok közötti koordináció, az információáramlás és a tudásmegosztás biztosítása.

Argentína legjelentősebb bankjai <i>(milliárd peso, 2014 végén)</i>	Eszközök	Összes hitel	Összes betét	Tőke	Nettó profit
Banco de la Nación Argentina^a	380,191	121,172	293,931	39,338	11,972
Banco de la Provincia de Buenos Aires^a	114,677	59,704	63,956	8,065	3,042
Banco de Galicia y Buenos Aires	105,962	67,453	61,730	10,643	3,343
Banco Santander Rio	95,468	54,616	66,453	11,959	3,233
Banco Macro	74,996	43,911	44,421	11,585	3,503

A legjelentősebb bankok Argentínában, eszközérték alapján (forrás: EIU, 2015).

Ahogy a fenti táblázat is sugallja, az argentin bankszektorban magas a koncentráció: a legnagyobb öt bank a piaci részesedés több mint 50 százalékát birtokolja. Ennek okai között szerepel például az 1990-es években lezajlott M&A-k sorozata, valamint a 2001/02-es válságot követő konszolidáció. A hazai bankok

⁴³ A BCRA honlapja szerint az elnök munkáját jelenleg egy alelnök segíti, a további nyolc igazgatósági helyből pedig csak ötöt töltenek be.

⁴⁴ <http://www.bcra.gov.ar/institucional/in020301.asp>
http://www.bcra.gov.ar/pdfs/marco/carta_organica.pdf

és http://www.bcra.gov.ar/pdfs/marco/CartaOrganica2012_i.pdf

és

megerősödésében komoly szerepe volt a BCRA-nak, ugyanis mentőövet biztosított azoknak a válság során, így a megtakarítások is ezekhez a bankokhoz kerültek. 2014 februárjában az állami tulajdonú bankok a teljes banki eszközök 43, míg a hazai magánbankok annak 28 százalékával rendelkeztek. Az ország legnagyobb bankja az állami tulajdonban lévő Banco de la Nación Argentina, amely széles körű pénzügyi szolgáltatásokat kínál, s világszerte 630 irodával rendelkezik. A Bapro, vagyis a Buenos Aires-i Tartományi Bank mind eszközérték, mind megtakarítások szempontjából a második legjelentősebb bank az országban, 9 százalékos részesedéssel bír a bankpiacon. A legnagyobb magánbank a kereskedelmi banki tevékenységet folytató Banco Galicia, öt követik a spanyol tulajdonban álló Banco Santander Río és a Banco Macro. A spanyolon kívül komoly külföldi érdeket képvisel a brit HSBC, a brazil Banco Patagonia és Banco Itaú, az amerikai Citibank, valamint a Kínai Kereskedelmi Bank.

Melléklet: a pénzügyi rendszerek statisztikái

A. Amerikai Egyesült Államok

A.1. Nemzeti jövedelmi és népességi adatok

Income and demographics	2010 ^a	2011 ^a	2012 ^a	2013 ^a	2014 ^a	2015 ^b	2016 ^b	2017 ^b	2018 ^b	2019 ^b
Nominal GDP (US\$ bn)	14,964 ^c	15,518 ^c	16,163 ^c	16,768 ^c	17,419 ^c	17,834	18,586	19,459	20,504	21,298
Population (m) ^d	309.3 ^c	311.6 ^c	314.0 ^c	316.4 ^c	318.8 ^c	321.3	323.9	326.5	329.3	332.0
GDP per head (US\$ at PPP)	48,377 ^c	49,802 ^c	51,483 ^c	53,004 ^c	54,634 ^c	55,498	57,384	59,602	62,265	64,151
Private consumption per head (US\$)	32,982 ^c	34,306 ^c	35,302 ^c	36,302 ^c	37,419 ^c	38,244	39,625	41,045	42,633	43,521
No. of households (m)	117.5	119.9	121.1	122.5	123.2	124.5	126.0	127.3	128.6	129.9
No. of households with annual earnings above US\$5,000 (m)	117.5	119.9	121.1	122.5	123.2	124.5	126.0	127.3	128.6	129.9
No. of households with annual earnings above US\$10,000 (m)	110.9	113.4	114.9	116.2	117.2	118.6	120.2	121.7	123.3	124.7
No. of households with annual earnings above US\$50,000 (m)	73.3	76.0	78.4	79.3	81.1	82.8	84.9	87.0	89.3	91.2
No. of households with net wealth over US\$1m (m)	9.0	9.4	10.7	12.9	13.7	14.4	15.3	16.3	17.5	18.4

^a Economist Intelligence Unit estimates. ^b Economist Intelligence Unit forecasts. ^c Actual. ^d Resident population, plus armed forces serving overseas, on July 1st. All data and forecasts are published by the US Census Bureau. The forecasts were updated to be consistent with the 2000 census data.

A.2. Pénzügyi eszközök nemzetközi összehasonlításban

Financial assets, international comparison (% of GDP)	2010 ^a	2011 ^b	2012 ^b	2013 ^b	2014 ^b	2015 ^c	2016 ^c	2017 ^c	2018 ^c	2019 ^c
Argentina	91	87	90	87	95	92	98	102	109	114
US	972	957	979	1,029	1,047	1,062	1,060	1,055	1,047	1,043
Japan	1,289	1,278	1,208	1,277	1,269	1,375	1,406	1,398	1,396	1,390
China	549	561	576	606	634	672	708	741	770	802
Germany	709	633	720	713	657	710	752	756	736	736

^a Actual. ^b Economist Intelligence Unit estimates. ^c Economist Intelligence Unit forecasts.

A.3. A pénzügyi szektor statisztikái

Financial sector	2010 ^a	2011 ^a	2012 ^a	2013 ^a	2014 ^b	2015 ^c	2016 ^c	2017 ^c	2018 ^c	2019 ^c
Total loans (US\$ bn)	21,817	21,817	22,283	22,308	23,981	25,485	26,401	27,388	28,538	29,427
Short-term loans (US\$ bn)	8,504	8,811	9,483	9,497	10,209	10,850	11,240	11,660	12,149	12,528
Long-term loans (US\$ bn)	13,313	13,006	12,800	12,811	13,771	14,635	15,161	15,728	16,388	16,899
Deposits (US\$ bn)	9,936	10,943	11,217	12,797	14,138	15,305	16,160	16,762	17,464	17,814
Current-account deposits (US\$ bn)	726	1,158	1,287	1,548	1,729	1,873	1,983	2,063	2,156	2,207
Time & savings deposits (US\$ bn)	9,210	9,786	9,929	11,249	12,409	13,432	14,177	14,699	15,308	15,608

^a Actual. ^b Economist Intelligence Unit estimates. ^c Economist Intelligence Unit forecasts.

A.4. A bankszektor statisztikái

Banking sector	2010 ^a	2011 ^a	2012 ^a	2013 ^a	2014 ^a	2015 ^b	2016 ^b	2017 ^b	2018 ^b	2019 ^b
Banking assets (% change in local currency)	8.0	6.3	4.8	7.1	7.4	5.9	3.6	3.7	4.2	2.1
Bank loans (% change in local currency)	10.4	6.3	5.1	1.1	6.9	8.7	3.6	3.7	4.2	3.1
Bank deposits (% change in local currency)	9.3	11.9	7.4	6.5	6.4	8.3	5.6	3.7	4.2	2.0
Net interest income (% change in local currency)	11.2	1.8	-1.5	-0.9	1.0	5.3	3.1	2.0	2.3	0.9
Net margin (net interest income/assets; %)	2.7	2.6	2.4	2.3	2.1	2.1	2.1	2.1	2.0	2.0

^a Economist Intelligence Unit estimates. ^b Economist Intelligence Unit forecasts.

A.5. Az USA 10 legnagyobb bankjának alapadatai

Bank holding company ^a (millió USD, 2014 év vége)	Total assets	Loans	Total customer deposits	Shareholders' equity	Net interest income	Net fees & commissions	Net income (loss)
JPMorgan Chase	2,572,773	743,151	1,363,427	232,065	43,634	31,837	21,762
Bank of America	2,106,796	879,808	1,118,936	243,471	39,952	26,671	4,833
Citigroup	1,842,181	628,641	899,332	212,045	47,993	17,045	7,498
Wells Fargo	1,687,155	870,490	1,168,310	185,262	43,527	27,110	23,608
Goldman Sachs Group	856,301	28,938	83,008	83,201	4,047	3,316	8,477
Morgan Stanley	801,510	66,577	133,544	72,104	1,735	13,477	3,667
US Bancorp	402,529	248,604	282,733	44,168	10,775	4,513	5,908
Bank of New York Mellon	385,303	58,941	265,869	38,703	2,880	11,988	2,651
PNC Financial Services	345,243	203,748	232,234	46,074	8,525	3,331	4,207
Capital One Financial	309,083	204,559	205,548	45,053	17,818	3,888	4,428
National totals ^b	15,553,660	8,193,985	9,663,924	1,742,224	422,650	246,723	152,686

B. Argentina⁴⁵

B.1. Nemzeti jövedelmi és népességi adatok

Income and demographics	2010 ^a	2011 ^a	2012 ^a	2013 ^a	2014 ^a	2015 ^b	2016 ^b	2017 ^b	2018 ^b	2019 ^b
Nominal GDP (US\$ bn)	464.8 ^c	562.5 ^c	609.6 ^c	623.9 ^c	543.5 ^c	579.2	572.7	601.1	621.0	653.6
Population (m)	40.8	41.3	41.7	42.2	42.7	43.1	43.6	44.0	44.5	44.9
GDP per head (US\$ at PPP)	18,190	19,892	20,181	20,838	21,008	21,173	21,674	22,595	23,747	24,928
Private consumption per head (US\$)	7,440	8,823	9,661	9,743	8,200	8,679	8,454	8,763	8,899	9,179
No. of households ('000)	11,047	11,175	11,302	11,427	11,553	11,677	11,800	11,921	12,042	12,161
No. of households with annual earnings above US\$5,000 ('000)	10,783	11,175	11,302	11,427	11,553	11,677	11,800	11,921	12,042	12,161
No. of households with annual earnings above US\$10,000 ('000)	9,283	9,881	10,221	10,355	10,010	10,252	10,292	10,499	10,663	10,851
No. of households with annual earnings above US\$50,000 ('000)	1,552	2,204	2,635	2,706	1,979	2,190	2,115	2,285	2,400	2,563
No. of households with net wealth over US\$1m ('000)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

^a Economist Intelligence Unit estimates. ^b Economist Intelligence Unit forecasts. ^c Actual.

B.2. Pénzügyi eszközök nemzetközi összehasonlításban

Financial assets, international comparison (% of GDP)	2010 ^a	2011 ^b	2012 ^b	2013 ^b	2014 ^b	2015 ^c	2016 ^c	2017 ^c	2018 ^c	2019 ^c
Argentina	91	87	90	87	95	92	98	102	109	114
US	972	957	979	1,029	1,047	1,062	1,060	1,055	1,047	1,043
Japan	1,289	1,278	1,208	1,277	1,269	1,375	1,406	1,398	1,396	1,390
China	549	561	576	606	634	672	708	741	770	802
Germany	709	633	720	713	657	710	752	756	736	736

^a Actual. ^b Economist Intelligence Unit estimates. ^c Economist Intelligence Unit forecasts.

⁴⁵ Forrás: The Economist Intelligence Unit: Financial Services Report Argentina, June 2015

B.3. A pénzügyi szektor statisztikái

Financial sector	2010 ^a	2011 ^b	2012 ^b	2013 ^b	2014 ^b	2015 ^c	2016 ^c	2017 ^c	2018 ^c	2019 ^c
Total loans (US\$ bn)	51.8	59.0 ^a	66.8 ^a	68.4 ^a	71.1	75.2	84.5	99.4	119.8	143.4
Short-term loans (US\$ bn)	20.3	23.1	26.1	26.8	27.8	29.4	33.1	38.9	46.9	56.1
Long-term loans (US\$ bn)	31.5	35.9	40.6	41.6	43.2	45.7	51.4	60.5	72.9	87.2
Deposits (US\$ bn)	124.3	141.6	158.9	154.7	131.2	113.2	103.9	99.7	98.0	108.4
Current-account deposits (US\$ bn)	24.0	23.9	35.1	35.4	33.3	30.7	29.9	30.3	30.6	34.2
Time & savings deposits (US\$ bn)	100.4	117.7	123.8	119.4	97.9	82.5	74.0	69.4	67.4	74.2

B.4. A bankszektor statisztikái

Banking sector	2010 ^a	2011 ^a	2012 ^b	2013 ^b	2014 ^b	2015 ^c	2016 ^c	2017 ^c	2018 ^c	2019 ^c
Banking assets (% change in local currency)	32.6	22.2	23.0	13.0	16.0	15.0	16.0	16.0	14.0	21.7
Bank loans (% change in local currency)	37.9	43.9	27.7	28.5	22.0	21.0	18.0	21.0	22.0	19.7
Bank deposits (% change in local currency)	29.0	29.5	24.7	33.2	14.0	14.0	13.0	15.0	13.0	21.6
Net interest income (% change in local currency)	19.9	43.9	44.6	33.6	29.0	29.4	22.1	20.3	17.1	18.5
Net margin (net interest income/assets; %)	3.2	3.8	4.4	5.2	5.8	6.5	6.9	7.1	7.3	7.1

^a Actual. ^b Economist Intelligence Unit estimates. ^c Economist Intelligence Unit forecasts.

B.5. Argentína 10 legnagyobb bankjának alapadatai

Top ten banks in Argentina (millió peso, 2014 év vége)	Assets	Total loans	Total deposits	Equity	Net profit (loss)
Banco de la Nación Argentina ^a	380,191	121,172	293,931	39,338	11,972
Banco de la Provincia de Buenos Aires ^a	114,677	59,704	63,956	8,065	3,042
Banco de Galicia y Buenos Aires	105,962	67,453	61,730	10,643	3,343
Banco Santander Rio	95,468	54,616	66,453	11,959	3,233
Banco Macro	74,996	43,911	44,421	11,585	3,503
BBVA Banco Frances	74,289	42,389	48,914	10,608	3,205
HSBC Bank Argentina	47,149	24,229	30,111	6,083	1,741
Banco Credicoop Cooperativo	43,202	21,203	37,605	3,332	424
Banco de la Ciudad de Buenos Aires ^a	43,151	28,063	34,095	5,424	1,049
Banco de San Juan	42,610	21,555	18,709	5,064	1,394
National totals	1,340,880	649,206	979,387	168,205	45,900

^a Public sector lenders.